

ΣΚΟΠΕ, ΠΡΟΤΡΕΠΕ ΕΠΙΜΟΝΑ, ΤΑΡΑΚΟΥΝΑ...!

---- . ----

Μάρτυς μου ό Θεός πώς μόνον από αγάπη και πόνο, έχοντας βαθυτάτη συναίσθηση ότι κι' εγώ είμαι μέλος του Σώματος του Χριστού, πλάϊ σας, πού είναι ή Έκκλησία Του "ήν Έκεϊνος περιεποιήσατο και έλυτρώσατο τῷ Ίδίῳ Αὐτοῦ Αἵματι" (Έβρ.13,12), δέν θά παύσω καθηκόντως εὐόρκως και ὑπέικων τῷ λόγῳ Του νά παρεμβαίνω τοῖς πᾶσι και εἰς πάντα, -ὄσο δύναμαι- προληπτικά και νουθετικά: ὄσο και ἄν σεῖς από πλευρᾶς σας θέλετε νά αποκρούετε τοῦτο ὡς προερχόμενον ἐξ ἀναρμοδίου προσώπου, ὑποδεεστέρου και μᾶλλον ἐνοχλοῦντος και κρινομένου ὡς ἀποβλήτου γιά νά βρίσκετε (δήθεν) τήν ήσυχίαν σας, λές και κατ' αὐτόν τόν τρόπον, καθίστασθε αὐτομάτως Ὑπέρθει εν τῇ ἀλαζονείᾳ σας, παρουσιάζοντες και παρεμβάλλοντες ὄλως ἀθαιρέτως ἐκεῖνο τό ΑΝΥΠΙΟΣΤΑΤΟΝ και ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΝ τό ἐγωῖστικόν τό ἀρχομανές σας ὅτι «τό ἔλαττον ὑπό τοῦ μείζονος εὐλογεῖται(!!!)» καινοτομοῦντες, καινονομοθετοῦντες προσβάλλοντες, καταργοῦντες και παύοντες τάς παρά Θεοῦ ὠρισθείσας και θεσπισθείσας διατάξεις. Ὅτι, "ἐάν ἰδῶ τόν ἄνομον ἀμαρτάνοντα, -παραβλέπων τόν νόμο Του- νά τόν ἀφήνω ἐλεύθερον νά συνεχίζη νά ἀμαρτάνη" (Έζεκ.3,18-19), δέν θά τοῦ ζητηθῇ περί τούτου λόγος, "οὐδέ θά μοῦ ζητηθῇ τό αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός μου"! (Έζεκ.3,20) Τό χάλι τοῦ ἐπισκόπου σου και ή ἀθαιρεσία του εἰς ήν τῇ ἀνοχῇ σου τῇ σιωπῇ σου και τῇ συγκαλύψει σου, Δημήτριε, λογίζεσαι ὡς συνένοχος και συμπράττων μετ' αὐτοῦ!

Νά πῆς και νά θυμήσης στόν ἀγράμματο και ἄσχετο από Γραφή Δεσπότη σου, ὅτι στόν 16ο στίχο τοῦ 3ου Κεφαλαίου του Ὁ Έζεκιήλ ἀναφέρει πώς ὁ Θεός, τόν ἴδιο σάν Προφήτη -μά και κάθε σημερινό Παπά και λαϊκό ἄνθρωπο- τόν ἔχει θέσει "ΣΚΟΠΟΝ"(στίχος 17ος), ναι, μέ εὐθύνη ἀπέναντι ΤΟΥ γιά λογαριασμό και τοῦ ψευτοεπίσκοπου, πού και αὐτός είναι "ὁμοιοπαθῆς ἄνθρωπος"! (Πράξ.14,15) Νά τόν " διαπειλῇ " (Έζεκ.3,17) = νά τόν ταρακουνάη (ἀπό τά γένεια) και νά " διαστέλῃ " (Έζεκ.3,18,20,21) = νά προτρέπη ἐπιμόνως ὥστε ν' ἀπομακρύνεται ἀπό τά λάθη και τά σφάλματά του.

Δημήτριέ μου Χρυσέ κι' Ἐπίχρυσε, Ἀργυρέ κι' Ἐπάργυρε, Μαλαματένιε, Μπρούτζινε, Γαλβανιζέ, Εὐκαμπτέ μου Πλαστικέ, Γυάλινε, Κρυστάλλινε και Ἀδαμαντοποίκιλτε,

Πού κάτι ἀπ' ὄλους ἔχεις πάρει,
ἐνῶ ψυχῇ τούς ἔχεις δώσει!
Κι' ὅμως κανείς δέν σέ γουστάρει,
κι' ἐσύ αὐτό δέν τόχεις νοιώσει.

Κι' ἐνῶ δουλεύεις σάν μοσχάρι,
ὄλοι σέ ἔχουνε **προδώσει!**
 Θά **κόψης** τῆς ζωῆς τό νῆμα.
 Μετά θά μπῆς μέσα στό **μνήμα!**
Αὐτή εἶν' γιά σένα ἡ ζωή,
 ἕως τήν **ὑστατη** πνοή!
 Ἀπό τή μιά μόνο **δουλειά,**
 κι' ἀπό τήν ἄλλη **ἀνεμελειά...**

Τόχεις **πάθει** ὁ καημένος,
 ὦν **μαζί** τους μπερδεμένος.
 Συγχαρακτηρίζεσαι,
 πού μαζί **αὐλίζεσαι.**

Σᾶς τό λέω, **νέτα** - σχέτα,
ἀφαιρέστε τήν κασέτα.
 Ἀνακόλουθα **πολλά,**
 εἶν' γιά γέλια μέσα 'κεῖ.
 Ὅπως λέει ὁ Μπαλογιάννης,
γαλήνια βάλτε Μουσική!

Ὅσους καλῆτε νά ὀμιλοῦν, **νά μή ἀρκοῦνται σέ μιά ΑΓΑΠΗ** δίχως **πλάι** τήν "**δικαιοσύνη**", γιατί τό **πρᾶγμα** ξεφεύγει, γλιστρᾶ καί **καταντᾶ** στό "**τρα λα λά**"! Ὁ Παῦλος ὀλοκληρώνοντάς την συμπληρώνει, "**ἡ ἀγάπη ΟΥ** χαίρει **ἐπί** τῆ **ἀδικία**"!!! (Α΄Κορ.13,6) **Ἀλίμονον ἂν ἡ ἀγάπη "ἀσχημονεῖ, ζηλεύει, εἶναι** **πέρπερη, φαντασμένη, συμφεροντολόγα, εὐέξαπτη καί κακίστρα**"!!!!!! (Α΄Κορ.13,4-5).

«**Καθώς** θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. **Καί** εἰ **ἀγαπᾶτε** τούς **ἀγαπῶντας** ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν **χάρις** ἐστὶ; **Καί** γάρ οἱ **ἁμαρτωλοὶ** τούς **ἀγαπῶντας** αὐτούς **ἀγαπῶσι** ... / **πλήν ἀγαπᾶτε** τούς **ἐχθρούς** ὑμῶν καί **ἀγαθοποιεῖτε** καί **δανερίζετε** χωρίς νά **περιμένετε** νά **σᾶς** τά **ἐπιστρέψουν,** καί **θᾶναι** ὁ **μισθός** σας **πολύς,** καί **ἔσεσθε** υἱοὶ **ὑψίστου,** ὅτι αὐτός **χρηστός** ἐστὶν **ἐπί** τούς **ἀχαρίστους** καί **πονηρούς**» (Λουκ.6,31-35). Καί τοῦτο, ἐπειδὴ **δέν** ἔχεις **τίποτε** **δικό** σου, καί ἡ **ζωή** σου **ἀκόμα** Τοῦ **ἀνήκει.** **Σέ** **κάνει** **διαχειριστή** Τοῦ **χωρίς** νά **τό** **θέλης,** ὥστε νά **γίνης** **χρήσιμος** καί **εἰς** τούς **ἀχαρίστους** καί **πονηρούς** πού ἴσως «**σέ** **βάλουν** καί **στό** **χέρι**» καί «**σοῦ** **φᾶνε** **λεφτά**», γιατί Ἐκεῖνος **δέν** ἔχει **κανένα** **πάνω** **στή** **γῆ** ὡς «**ἀποπαίδι**» Τοῦ! **Σέ** **καταξιώνει** καί **σέ** **κάνει** **ἐσένα** ὁ **Ἵψιστος** **υἰόν** Τοῦ καί **σέ** **χρησιμοποιεῖ** ὡς

διαχειριστήν Του, αλλά και για τούς ύπολοιπους μεριμνᾷ και φροντίζει παρέχοντάς τους χρόνο μετανοίας και συνετίσεως! Γιατί «εἶναι πατέρας οἰκτίρμων και θέλει νά Τοῦ μοιάσουμε, γινόμενοι κι' ἐμεῖς οἰκτίρμονες» (Λουκ.6,36) γιά νά μπορέση νά σταθῆ ἡ κοινωνία. Μή τήν βλέπης τήν ξερογλείφεισαι, τήν χαίρεισαι και τήν ἀπολαμβάνης ἀσύδοτα, «μέσ' στά ὅλα», ἀνεξέλεγκτα και χωρίς φραγμό τήν, δῆθεν, «πλεονεκτικωτέραν» θέσιν τοῦ «υἱοῦ τοῦ ὑψίστου» -τήν ἐπισκοπικήν ιδιότητα, π.χ. ἐν προκειμένῳ, ὁ Ἰουστῖνος- γιάτί ἔχει και πολλές εὐθύνες και ἀπαιτήσεις ἀπό σέ «ἡ διαχειρήσεις», καθώς και πολλούς κινδύνους ἐκμεταλλεύσεως κ.λ.π. Προσποιητά, -«μέ π. Ἰουστῖνε -α λα- π. Αὐγουστῖνε μπροστά»-, και ἀπό πίσω ἀνεπιτιμότητα, Κλίκες, Φατρίες, δολιότητες, ἀνειλικρίνεια, σκοτεινότητα, φαυλότητα· δέν γίνεται τίποτε και δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῆ στοιχειώδης, νηπιακή πνευματική πρόοδος!

Ἰουστῖνος Παιδιαρίζει (Α' Κορ.14,20)
ὁ Χρυστόστομος γκαρίζει, (Λουκ.18,11)
ὁμελέττα μέ τό ρύζι
ὡσάν ξυνορίς γυρίζει (Ἡσαΐ.21,9)

Διαρκῶς Πανηγυρίζει (Ἐβρ.12,23)
ἀποῦσα ἀπό τό «Μετερίζει» (Ἰωάν.10,13)
ἀνέμελα «πέρα σφυρίζει» (Ἰωάν.10,12)
Παιδιά ὁ Δεσπότης δέν γνωρίζει! (Ἰωάν.10,12-13)3

Μητρόπολη ἔτσι Διοικεῖ...(Α' Τιμ.3,5-7)
και οἱ πάντες «χαίρουν πανοικί»!!! (Πράξ.16,34)
ὅπως αὐτός λογιέται, (Γαλάτ.2,5-6)
παινιέται και καυχιέται! (Β' Κορ.12,11. Γαλ,6,14)

Βοθρατζῆδες, Πάπες, πανάθλια κενά στεγνά Φτωχομπάρδακα (Μπάρδακα) μέ τά ἄχαρα και ἄνοστα "ἀγαπουλιάρισματά" σας τά γεμάτα ἀδικία, φόνους και αἷμα, «αὐτή τήν ἀγάπη και τήν εἰρήνη» (Ἰωάν.14,27) "ἀφῆκεν ἐπί τῆς γῆς, ἀναλαμβάνόμενος εἰς τόν οὐρανόν ὁ Παντέλειος Ὑψιστος Θεός και Προνοητής, μά και Ἄρχων τῆς Εἰρήνης και τῆς Δικαιοσύνης»;;; (Ἡσα.9,6. 32,17). Ἄς σταθοῦν οἱ Ἰεροκήρυκες πῶς ὑπεύθυνα, ἀλλά και πῶς εὐρέως και οὐσιαστικῶς ἐξετάζοντες σφαιρικῶς και πολυπλευρῶς τό θέμα. Δέν ἰσχύει τοῦ ξεπερασμένου, ἐγνωσμένου και ἀπομονωμένου Οὐκουμενισμοῦ, τό Μεταπατερικόν μοντέρνο «ἀξίωμα» του: "ἀγάπα και κάνε ὅ,τι θέλεις"!!!!

Τί λές καλέ!!! Ἀγάπα τυφλά, **ἰσοπεδώνοντας τά πάντα**, ἐθελοτυφλῶν ὡς **μή** ὑπάρχοντος (δῆθεν) πλέον Θεοῦ, **μή** ὑπαρχούσης ἀθανάτου ψυχῆς **μηδέ** ἄλλης ζωῆς καί **οὐδεμιᾶς ἀπαγορεύσεως** ἰσχυούσης, παρά **ἀχαλινώτου ἐλευθεριότητος** εἰς **πάντα**, **σαρκολατρείας** καί **"ἀτελευτήτων ἐπιγείων ἡδονῶν"** (Ἰακ.4,3), **μή** «**ἐπελευσομένου θανάτου**» (Ματ.25,46), καί «**τάφου**» (Ματ.23,29. 27,61) **μή** **ἀναμένοντος οὐδένα;**

Ἀλλά καί **ἄλλως** νά ἔχη τό πρᾶγμα,

Μετά πενταετίαν **σβήνουν** τά ἀνομήματα
κι' ἀπαλλαγμένος ἀπ' αὐτά **ἄνετα** πᾶς γιά μνήματα...
Στόν κόσμο ἰσχύει ὁ νόμος τῆς **ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ!**
κι' ἐλπίζετε σέ Κρίση **δέν** θά σταθῆ **κανεῖς**.

Ντογιᾶκο σεῖς πλευρίζετε, Θεό **παραμερίζετε**,
ζωή ἀπολαμβάνετε, ὅ,τι **ποθεῖτε** κάνετε,
ἐδῶ εἶναι ἡ Κόλαση, **ἐδῶ** καί ὁ Παράδεισος,
Δίκαιος ἂν θά εὐρεθῆς, **ἢ** ἂν θά εἶσαι **ΑΔΙΚΟΣ!**

Δύστυχε, ἀμετανόητε ἀσυναίσθητε **Μπαρδάκα**, πού -κι' **ἂν** δέν διαβάξης ὁ ἴδιος- **ἀκροᾶσαι** πάντως, πολλάκις καί καθ' **ἡμέραν** τόν Ν' (50^{ον}) Ψαλμόν τόν καλούμενον τῆς «**Μετανοίας**», ὅτι ὁ Δαυίδ «**εἶχε διαρκῶς ἐνώπιόν του** τήν εἰκόνα τῆς διαπράξεως τοῦ **διπλοῦ** ἀμαρτήματός του», τόσον τῆς «**μοιχείας**» μετά τῆς Βηρσαβεέ τῆς **συζύγου** τοῦ γείτονος, ὅσον καί τοῦ «**φόνου**» τούτου τοῦ καί Στρατηγοῦ ὄντος Οὐρίου. Ναι, **διαρκῶς** εἶχε ἐνώπιόν του ἐλέγχουσαν αὐτόν τήν διάπραξιν τῆς ἀμαρτίας (του)!

Καί ἔρχονται ἄλλοι σήμερον, γνωστῶν τούτων ἀπ' **αἰώνων** -κατά τάξιν δέ ἐπ' ἐκκλησίαις καί ἐν οἴκοις ἀναγιγνωσκομένων καί ψαλλομένων-, νά σοῦ εἶπουν διά τῶν πνευματικῶν «**νά τά λησμονῆς**» νά **μή** τά ἐπαναφέρης-τά ἀνακαλῆς-τά ἀνασύρης εἰς τήν μνήμην σου, ἔχουν **παραγραφῆ** καί **σβηστή**, καί «**ἡ λύπη εἶναι θανάσιμο ἀμάρτημα**»!... «**ΜΙΑ ΚΙ' ΕΞΩ**», «**Ψεκάστε, σκουπήστε, τελειώσατε**»!!! Κατάντημα! Φεῦ! «**Πνευματικοί**» κατά τά ἄλλα... τοῦ «**ἐπιμελῆσθαι καί σῶζειν ψυχάς**»! **Τί** ζημιωγόνοι **παράγοντες** γύρω;! **Τί** **Ψυχόλεθροι** τύποι κυκλοφοροῦν;! **Πόσοι** Τροχαλάκηδες ἀσυμμάζευτοι, ἀδιόρθωτοι καί νομιζόμενοι ἐπικίνδυνοι **μόνον** περί τά τῆς «**ὁμοιοπαθητικῆς**»;!

Ἀλλά **τί** ψάχνω;

Ἐφτά **χρόνια**
κυνηγῶ **Μπαρδάκα**
καί παθαίνω **πλάκα**,

ἀναζητῶν «διόρθωσιν» (Ἐβρ.9,10)
πρός «ἄλλην μεταμόρφωσιν»! (Ρωμ.12,2)

Τρία χρόνια στήν αὐλή του
γαύγιζα σάν τό σκυλί του.
Μά σάν βρῆκε τό μπελιά του
ἄδειασε τήν ἀγκαλιά του.

Ἀδιόρθωτος καί τοῦτος
μουλά ἴδια κουβαλάει,
'δῶ καί 'κεῖ παραπατάει
κι' ὄλο ξένους προσκαλάει.

Κέντρο, τῶν διερχομένων
ἔγινε ἡ Καλαμαριά
λές καί Μάνα πιά δέν ἔχει
γιά νά θρέφη τά παιδιά!

Καί οἱ τραγικώτεροι, ἐπαίσχυντοι, ἐπικινδυνωδέστεροι πάντων, οἱ πολιτειακοί καί θρησκευτικοί ἄρχοντες οἱ ἀναρριχηθέντες ἐκεῖ ἀντικανονικῶς, οὐδεμίαν ἀξίαν καί περιεχόμενον ἔχοντες, ἀριβῆστες ὑπάρξαντες, ἔκνομα ἐν γνώσει τους διαρκῶς διαπράττοντες καί ἀναμένοντες πάντοτε δι' ἑαυτούς τήν παρέλευσιν τῆς πενταετίας, ἦτοι τό περιθώριον τοῦ χρόνου «παραγραφῆς» πάντων τῶν ἀδικημάτων των!

Ποῦ ὁ αἰώνιος καί διαχρονικός, ὁ ὑπέρλογος-ὑπερκόσμιος λόγος τοῦ Παντέλειου Θεοῦ, ὅστις καί ἐκ ψυχολογικῆς ἐπόψεως καλύπτει Πανσόφως καί ἐνδελεχῶς κάθε περίπτωση ξεχωριστά, διακεκριμένα, διαφοροτρόπως καί ἰδιωματικῶς εἰς πᾶσαν πτυχήν καί ψυχοσωματικὴν ἀναδίπλωσιν, «ζῶν γάρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἐνεργῆς καί τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καί διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καί πνεύματος, ἁρμῶν τε καί μυελῶν, καί κριτικός ἐνθυμήσεων καί ἐννοιῶν καρδίας, καί οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δέ γυμνά καί τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ» (Ἐβρ.4,12-13), «συνεγείρων, καταπραΰνων, ἢ ἐνθουσιῶν καί ἀγαλλιῶν» (Ἐφεσ.2,6) ἀναλόγως, «τόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττομένον καί πλασθέντα ἄνθρωπον, τόν δόξη καί τιμῇ ἐστεφανωμένον, καί κατασταθέντα ἐπὶ τά ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως Του» (Ψαλ.8,6);!!!

Τοῦτο! Αὐτό τό θαυμαστόν καί ἀνυπέρβλητον ἐγκλείει καί ἐμπεριέχει ἡ Εἰδοποιός κατ' ἀξίαν Δ ι α φ ο ρ ᾶ Τῆς Θ Ε Ἰ Κ Η Σ, ἔναντι τῆς πτωχῆς καί

τόσον ύστερούσης, -έγκρινομένης γιά περιορισμένας περιόδους, «φεγγάρια» καί περιστάσεις-, **κοσμικῆς νομοθεσίας** ὑπό τῶν Πολυαρίθμων Κοινοβουλίων τῶν Ποικιλομόρφων Κρατῶν.

Στοιχῶν τοῖς ὑγιέσιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω, **τοῖς τοῦ Θεοῦ λόγοις ἐχόμενος καί τῷ Νόμῳ Αὐτοῦ ἐπόμενος**, θά ἐξακολουθήσω νά εἶμαι -«ὄση μοι δύναμις»- «ἐπί σκοπόν, διαπειλῶν, νουθετῶν καί διαστέλλων» (Ἰεζεκιήλ 3,16,17,18,20,21) «**τοῦ ἀποστρέψαι ὑμᾶς ἀπό τῶν ὁδῶν τοῦ μή εἰσέτι ἀμαρτάνειν καί ἀπολέσθαι· ἀλλά τοῦ ζῆσαι ὑμᾶς**» (Ἰεζ.3,18,21).

Τίμιε Πρεσβύτα, **Δημήτριε**

Ἐντολήν πάντες ἔχομε, ὅτι δεῖ «**πειθαρχεῖν Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις**» (Πράξ.5,29). Δούλεψε κι' ἄλλο. Δέξου νά σοῦ στενέψη τό Γραφεῖο **περισσότερο** γιά νά ἀπολαμβάνης καί χωρταίνης **μόνος** τό ὄξυγόνο... (μιλῶ **σκληρά** ἔ;) καί γίνε **πιό** ἀσκητής, **Στηλίτης** ἀναδείξου! Φορτώσου ἀκόμα κι' ἄλλα, ἐκτός τοῦ Γηροκομείου. **Ἀγιογράφησε**· φέρε εἰς **πέρας** καί **τοῦτο** τό ἀναληφθέν ἔργον. Δέν τό ἀναζητοῦν ὁμως, **δέν** τό ἀναμένουν, **δέν** τό ἐπιποθοῦν οἱ

γιοί· τήν ἀγανάκτησίν τους, τόν ἀποτροπιασμόν τους καί τήν **ἀποστροφήν** των ἐπισύρεις καί σείεις **κατά σοῦ** καί **ἐπί σέ**. **Τί** νομίζεις, ἐπιζητοῦν καί ἀποδέχονται τόν τρόπον αὐτόν διά τοῦ ὁποίου τούς **προβάλεις** καί τούς **ἐκθέτεις**; **Μέγιστον** λάθος σου! **Κρουνοί** δακρύων ἐξέρχονται ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των πού μιά μέρα θά σέ καλύψουν **ὄλον**! **Σεῖς** ἐπιμένετε νά ἐκθέτετε αὐτούς εἰς προσκύνησιν, πρὸς **μίμησιν** βίου καί διδασκαλίαν τῶν πιστῶν ἐξ αὐτῶν, ἐκεῖνοι ἐπιθυμοῦν μόνον «**ἀφάνειαν Ταμείου**» (Ματθ.6,6) καί **οὐδεμίαν προσκύνησιν**! (Πράξ.10,26. Ἀποκ.19,10). Ἄς ἔχει ἱστορίαν καί **Φήμην** «**Μεγαλυτέρου Πνευματικοῦ Πλυντηρίου**» - **Σαββιακοῦ Ἐξομολογητηρίου**, ὁ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ πλέον οὗτος Ναός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως· καί **τόσων** «**β α ρ ὕ γ δ ο υ π ω ν**» τίτλων «**δι**» αὐτοῦ διελυληθότων, διῖκνουμένων καί διαπερόντων», καί τῶν ὁποίων ἐπί ἐπταετίαν ὄλην **σύ αὐτός ἐγένου μάρτυς**, «**ἔγνωσ**» **ταῦτα**, καί εὐκόλως ἐννοεῖς πόσα ἔπονται καί ἀναμένονται, **σκανδαλώδη** πάντως κατά τό πλεῖστον, **προκαλοῦντα** καί **μή Θεοφιλή** λογιζόμενα καί κρινόμενα παρά τῶν «**νοῦν Χριστοῦ καί πνεῦμα Θεοῦ**» ἐχόντων (Α΄Κορ.2,16. Ψαλ.50,12) καί ἐπαρκῶς -δυοῖν θάτερον- πληρουμένων!

Πρό τριετίας σᾶς ἀπέστειλα ἐν φωτοαντιγράφῳ τήν **147 σελίδα** τοῦ Βιβλίου τοῦ **Τριωδίου**, ἔνθα τά **Ἀναθέματα** τά ἀναφωνούμενα κατά **τήν Ἀναστήλωσιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας** «**Κατά τῶν Ἑλλήνων σοφῶν καί πρώτων αἵρεσιάρχῶν τῶν παρά τῶν ἐπτὰ ἁγίων, καί Καθολικῶν Συνόδων, καί παρά πάντων τῶν ἐν Ὁρθοδοξίᾳ λαμπάντων Πατέρων ἀναθέματι καθυποβληθέντων** ὡς ἀλλοτρίων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διά τήν ἐν λόγοις αὐτῶν κίβδηλον, καί ρυπαράν περιουσίαν, ὅτι κρείττονές εἰσι κατά πολύ, καί ἐνταῦθα, καί

έν τῇ μελλούσῃ κρίσει, καί τῶν εὐσεβῶν μέν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἄλλως δέ κατὰ πάθος ἀνθρώπινον ἢ ἀγνόημα πλημμελησάντων, Ἀ ν ά θ ε μ α . Καί πολλά ἄλλα έν τῇ αὐτῇ σελίδι. Τοῦτο δέ ἵνα διορθωθῇ καί λάβῃ τέλος ἡ παρατηρουμένη μετά πολλῆς μάλιστα τῆς προθυμίας καί τῆς εὐχαριστήσεως «Ἀντιγραφῆ» καί Ἀναβίωσις τοῦ Ἀρχαίου Τυπικοῦ τῶν διαφόρων Ὀργιαστικῶν Εἰδωλολατρικῶν Ἑορτῶν, ὅπως τῶν Δελφικῶν, τῶν Ἴσθμίων, τῶν Καβειρίων, τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων καί τῶν ὁμοίων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀντιστοιχίαν καί ἐκτελουμένων τελείως ἀπρόσμενα καί ἀναπάντεχα τῶν τοῦ Στρατηλάτου τῆς Θεσσαλονίκης παταλλῶν ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ, τῶν τοῦ Πρωτοκορυφαίου ΠΑΥΛΕΙΩΝ, νάσου τώρα καί τῶν ΕΥΓΕΝΕΙΩΝ! Τίς δέ οἶδε ποῖο θ' ἀκολουθήσῃ καί θ' ἀναφυῇ εἰς τό ἐγγύς μέλλον· μήπως τά ΕΩΣΦΟΡΙΚΑ, ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ ἢ τί τό πῖό ἀσύληπτο; Δέν δύναμαι νά διανοηθῶ.

Θά μπορούσα ὅμως νά ἀπαιτήσω -καί ὄχι νά παρακαλέσω- τόν κατ' ἐξακολούθησιν αὐθαιρετοῦντα, ἀνοσιουργοῦντα καί ἐκπλήττοντα ἡμᾶς, τόν ἀδίστακτον Καλαμαριάς Ἰουστίνον, νά παύσῃ πάραυτα, κοινοποιῶν τῷ πληρώματι ἀμεσώτατα καί γνωστοποιῶν ὅτι εἰς τό ἐξῆς δέν θά ξαναεπαναλάβῃ Ἑορτασμόν Γενεθλίων τοῦ Ἁγίου Εὐγενίου τοῦ Τραπεζουντίου καί μάλιστα Ἑβδομαδιαίας περιόδου καί χρονικῆς διαρκείας, ὑπέικων, πειθαρχῶν καί ἀρκούμενος εἰς τά τρία μόνον Θεσπισθέντα, Παραδοθέντα καί Ἑορταζόμενα ὑπό τῆς Μητρός Ἐκκλησίας, ὅπως μέχρι τῆς σήμερον, ἦτοι τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ὡς καί τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὰς ἀντιστοιχοῦς γνωστάς ἡμερομηνίας.

Κάποια «εἰκόνα» Θεοῦ κάπου παραπεταμένη, πού ζητῶ ἕνα παγκάκι τόσα χρόνια, βρίσκομαι καί εἶμαι λέω κάπου κι' ἐγώ (Ρωμ.8,29). **Ὅποια** ἐρώτησις κι' ἄν σοῦ ὑποβάλλῃ καθημερινά γιά μένα, **ἐσένα προσωπικά** ὁ Θεός, **τί τοῦ ἀπαντᾶς;** Ἄσεμε ἡσυχό, Θεέ μου, τόν βαρέθηκα, εἶναι μυστήριος, εἶναι ἐπικίνδυνος, εἶναι ἀνακατωσούρας, εἶναι μπελαλῆς, καλύτερα ἀπό μακριά, δέν βρίσκεις ἄκρη μαζί του, μή μπλεχτῆς μ' αὐτόν, καί κάνα **δύο σελίδες ἀκόμη** συζήτηση καί διάλογο μαζί Του;

Καλή Ἀρχιγραμματεία, Καλή Προϊσταμενία, Καλή Διεύθυνση καί Διοίκηση σέ ὅλα, παντοῦ καί πάντα ἄξιος.

Ὅσο γιά μένα, **μή** μοῦ ἀμφισβητήσῃς κάτι ἐξ' ὅσων θά σοῦ καταμαρτυρῶ στό οὐρανό έν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ναι, **ἐνώπιον τοῦ Δικαίου Κριτοῦ καί Αἰωνίου Δεσπότης πάντων,** ὄχι τοῦ ἐφημέρου (σου) τοῦ Καλαμαριάς.

Ἀδελφός κάποιου καί «ἀλλήλων μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ.5,30), **δέν εἶμαστε μόνον ὅταν εἶμαστε ὑγιεῖς καί ἄ ξ ι ο ι τιμῆς;**!!! Τά **«ἀσθενῆ τά ἔκανε πῖό ἀπαραίτητα καί ἀναγκαῖα, καί αὐτά πού λογιζόμεθα χωρίς**

ἀξίαν τὰ περιέβαλε μέ περισσότερη τιμή, καί ἡ ἀσχημοσύνη εἶναι ντυμένη μέ μεγαλύτερη εὐσχημοσύνη»! (Α΄ Κορ.12,22-23).

«ὦ βάθος πλούτου καί σοφίας καί γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοί αὐτοῦ! Τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;... ὅτι ἘΞ αὐτοῦ καί ΔΙ΄ αὐτοῦ καί ΕΙΣ αὐτόν τὰ πάντα. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν» (Ρωμ.11,33-36).

«ΕΧΟΜΕΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ..., ΧΩΡΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ» (Ἑβρ.4,15

«Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας
τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν
ἔλεον καί χάριν εὖρωμεν
εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Ἑβρ.4,16)

Ἕνα Δεσπότη ἔχουμε
νά μή τόν νουθετήσουμε;
Ν' ἀπολεσθῆ μ' αὐτόν μαζί
ποῦν' ἓνα σῶμα, μιά ψυχή;!

Δέν μάθανε Δογματική.
Μεσάνυχτα ἀπό Γραφή!
Οὐ πάθος οὐδέ λάθος·
Ἀριστεύουν «παμψηφεί»!!

Τουλάχιστον ἐμεῖς οἱ ἄλλοι,
ἀπαλλαγῆς ἀπό τό χάλι
«εὐκαιρον βοήθειαν (Ἑβρ.4,16)
Θεῶ», εὖρωμεν πάλι.

ΜΕ ΒΑΜΒΑΚΙ ΚΑΙ ΛΑΔΙ !

Ἦχι μέ σουβλί καί δηλητήριο;;!

(Μοντάζ: Στό Βαλσάκι: «Τό πρωί μέ ξυπνᾶς μέ φιλιὰ ...)

[Κουπλέ]

Τό πρωί μέ τσιγκλᾶς μέ σουβλιά,
ὅλη μέρα τρυπᾶς μέ καρφιά·
παραμύθι πουλᾶς

καί δέν τό σταματᾶς
καί σ' ἀρέσει ὅλο πλάκα νά σπᾶς.

[Κουπλέ]

Μπαρδακούλη, τό παρατραβᾶς,
μάθε πιά καί ἐχθρούς ν' ἀγαπᾶς.
Ψευτοαγάπες πουλᾶς,
σ' ὅσους θέλεις μιλᾶς
καί δέν λείπει ποτέ ὁ καυγᾶς.

[Ρεφραίν: Ραντεβού στήν Ἀθήνα...]

Σ' ὀνομάζουν **Κ η φ ἦ ν α !**
Γιατί «ἔτοιμα», τζάμπα περνᾶς·
Καί στολίζεσαι **φ ί ν α** ,
καί παντοῦθε **συνέχεια** γυρνᾶς.

[Κουπλέ]

Καί στό λέω ὀρθά καί κοφτά,
πιά σταμάτατα ὅλα αὐτά.
Μ' ἀνοιχτή ἀγκαλιά
νᾶχης ὅλους παιδιά
καί σέ ὅλους νά δίνης φιλιὰ!!!

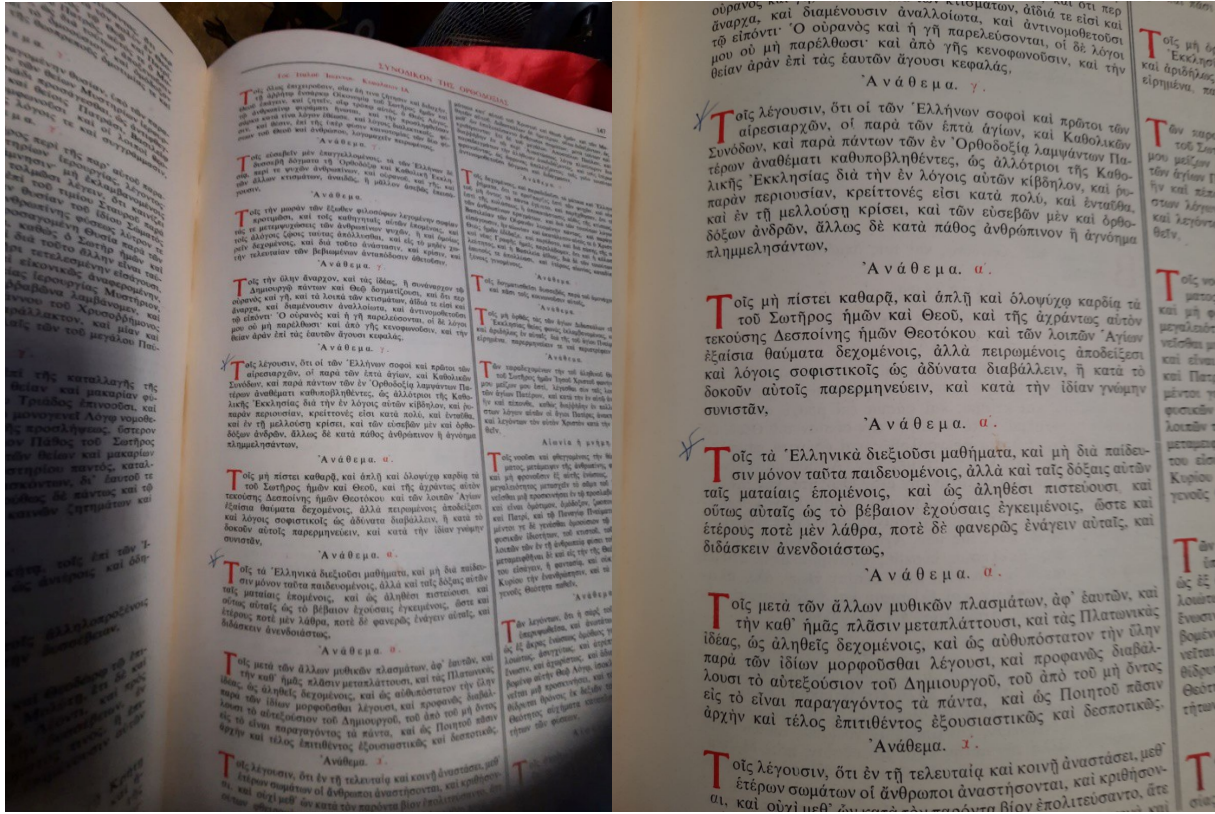
- + -

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

16.3.2023

(Ὁσίου π. Χριστοδούλου τοῦ Λατρηνοῦ
οὗ τό ἱερόν Σκήνωμα ἐν τῇ Ἱ.Μονῇ τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ
Νήσῳ Πάτμῳ)

Ύποσημείωσις: Ἐν φωτοαντιγράφῳ ἡ 147^η σελίς τοῦ Τριωδίου, ἔνθα τὰ «**Ἀναθεματιζόμενα**»(!) πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τῇ Παραδόσει ὥστε μὴ ἀναβιοῦσθαι ὑπὸ τινων «**τά δικά των κατὰ τόπους, καὶ τὰ ἐπιχώρια ἐν Καλαμαριᾷ ὑπὸ αὐθαιρετοῦντος Μπαρδάκα**»!!!